

végz?shöz. – Jó – mondtam hirtelen, mire Arnold megpördült a tengelye körül, és visszanezett rám. – Reni, ne menj el! Kardos vár. Fogalmad sincs, hogy tud-e egyáltalán vezetni. Veszélyes! – Csak egy sulikör! – indultam le a lépcs?n, és közben kivettem Ricsi kezéb?l Virág sisakját, amit direkt nekem nyújtott oda. – Reni! – kiáltott rám Arnold újra. – Mindjárt jövök – közöltem egyszer?en, feltettem a sisakot, aztán felültem Cortez mögé. Átöleltem a derekát, amit?l a régi ismer?seim (pillangó barátaim) mind feléledtek a gyomromban, és elindultunk. (részlet a könyvb?l)

Ez a kötet, melyet kezében tart a Kedves Olvasó, els?ként összegzi a magyar gyermek- és ifjúsági irodalom történetét. Kit?n? segítséget nyújt mindazoknak, aki a gazdag gyermek- és ifjúsági irodalmunkban kívánnak eligazodni, tájékozódni, felfedezni, újra felfedezni. Tanácsokat ad a szül?knek: milyen könyveket adjanak a gyerekeik kezébe. Emellett kiemelten ajánljuk a pedagógusok, könyvtárosok és m?vel?dési szakemberek, s az olvasni szerető fiatalok figyelmébe és szeretetébe.

„A ragyogó napsütésbe kilépve ösztönösen hunyorogtam, majd megtorpantam. Ültek a padomon. Kissé megremegett a térdem, de azért er?tettem magamon, és továbbmentem. – Te mit csinálsz itt? – kérdeztem Cortezt, aki a pad támláján ült, és ölébe ejtett kezében tartotta a zenelejátszóját. – Ülök – felelte olyan stílusban, mintha ez azért elég egyértelm? lenne. Jó, tényleg az volt, a vak is láthatta, csak éppen... – Miért itt? – kérdeztem cseppet sem kedvesen. – Tudtommal már nem foglalt ez a hely – nézett mélyen a szemembe, nekem pedig felkeltek a pillangók a gyomromban, és úgy döntöttek, hogy egységes er?vel próbálnak kiszabadulni. Kérd?n körbenéztem, remélve, hogy valaki segít, de azonkívül, hogy az udvaron állók kétked? és sanda pillantásokat vetettek felém, senkire nem számíthattam. Márpedig én le fogok ülni! Ez az én helyem! Pár „egyik lábamról a másikra állok” mozdulat után fogtam magam, és felültem Cortez mellé. Ennél furcsább még soha, semmi nem volt. – Akkor én olvasok - közöltem, de ahogy kimondtam, már meg is bántam. Miért jelentettem be? Mi ütött belém? – Jó - mondta elég furán. És ezen nem csodálkozom .”

„– Mi a diagnózis? – kérdezte Ricsi röhögve, mire a pszichológus ismét elmosolyodott, és a szemével körbepásztázta a társaságot. – Melyik?tök Reni? – Én – emeltem fel a kezem zavartan. A pszichológus szeme körül apró ráncok jelentek meg, és bólintott. – ? a válasz a kérdésedre – mondta Ricsinek. – Gyógyítható? – kérdezte Dave nevetve. – Szerintem nem – nevetett fel a doki is. Vadul zakatoló szívvel néztem Cortezre, aki a napszemüveg mögül fürkészett. Fél évig járt miattam hétf? délutánonként a pszichológusához. Én ezt romantikusnak találok. Miért, nem az? – Tessék ide ülni – kérlelte Zsolti a dokit, aki végül csatlakozott hozzánk, és lazán elhelyezkedett a f?ben, felhúzott térdeire kulcsolta a kezét, és türelmesen hallgatta Zsoltit. – Szóval a visszatér? rémálmom. Bejöv?k a suliba, és Máday habzó szájjal üvölt, vérben forognak a szemei, és...”

Részlet a könyvb?l: „– Bolond vagy – nevetett fel Cortez, mire én is elmosolyodtam. – Na, komolyan. A továbbtanulás? – Az is. De a jelen helyzetben nagyon úgy t?nik, hogy vadászpilóta leszek. – El fogom venni t?led azt a könyvet – közölte Cortez. – De most komolyan. Te látod a jöv?t? – váltottam stílust. – Én nem, de jóban vagyok az orákulummal. Majd bemutatlak neki - mondta, mire megint felnevettem. Cortez vicces. :) – Komolyan kérdezem. Megijesztett, ami Kingáékkal történt. – Helyben vagyunk – mondta Cortez. – Nem, mármint... tudod... k nem illettek össze, és szakítottak. Virág és Ricsi nem illenek össze, de tök jól megvannak. És mi? – kérdeztem félve. – Mi van velünk? – Mi lesz velünk? – javítottam ki a kérdését, és ösztönösen a nyakamban lógó lánc felé nyúltam, elkaptam a gy?r?t, és forgattam az ujjaim között.”

A Szent Johanna gimi Ketten A Szent Johanna gimi L&L Kiadó

„Felfelé baktattunk a dombon, amikor Virág kérd?n körbefordult, és a tekintete megállapodott rajtam. - Green Day szól a zsebedben - mondta. - Zavartan el?kerestem a mobilom, és közben azon tanakodtam, hogy ki állíthatta be a telóm a Basket Case-re, és egyáltalán ki csörög arra, mert csak egy embert ismerek, aki szereti... - A kijelz?n Cortez neve villogott, alatta egy men? deszkás képpel. - Cortez - suttogtam, és megtorpantam az úton. - Vedd fel! És lélegezz. De el?bb vedd fel. Vagy ne! El?bb lélegezz - ugrált körülöttem Virág. - Mit mondjak? - kapkodtam a leveg?t. - Els?sorban ne mondj semmit, várd meg, hogy mit akar. De ha beszélni akarsz vele, javaslom, hogy vedd fel - tanácsolta Arnold.” (részlet a könyvb?l)

„Cortez kikerült minket, lesétált a lépcs?n, miközben a lány már megindult felé. Tudtam, hogy rá vár, tudtam, hogy ? csak Viki lehet, de a következ? jelenetet még én sem tudtam el?re. A lány vigyorogva átölelte Cortezt, majd hosszú csókkal köszöntötte. Nem, ez nem olyan volt, mint kilencedikben, a díjugrató napján. Most jól láttam. Mindannyian jól láttuk. Lemerevedtem, nem akartam odanézni, de nem tudtam levenni a szemem róluk. A látvány sokkolt, minden energiámmal azon voltam, hogy akkor fulladjak meg, miután elmentek. - Sziasztok - köszönt hátra Cortez nekünk, aztán megfogta Viki kezét (összekulcsolt ujjakkal), és elindultak.” (részlet a könyvb?l)

[Copyright: 22ce680a5539e3556a87428f493eea05](#)